

dér sammenhæng. Det er derfor, jeg sætter spørgsmålstegn ved det at åbne op for det, for det er også noget med, at vi åbner op for nogle ting. Og jeg havde også bemærket det dér med, at der skal være en beskikket advokat til stede og alt det dér, det har jeg set, men når man åbner op for det, så er det en hensigtsmæssig måde, det er vældig praktisk for efterforskningen, hvis man kan benytte sig af det, og dér har vi altså set, at ting også er skredet. Det er det, der har været min bekymring i sagen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 65: Forslag til lov om forbud mod omskæring af kvinder.

Af Lene Espersen (KF), Jan Køpke Christensen (FP), Pia Kjærsgaard (DF) og Jacob Haugaard (UP).

(Fremsat 14/11 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Lovforslaget fra Det Konservative Folkeparti, Fremskridtspartiet, Dansk Folkeparti og hr. Jacob Haugaard går ud på, at det i en selvstændig lov fastsættes, at det er strafbart at foretage eller medvirke til omskæring af piger og kvinder. Det foreslås samtidig, at en dansk statsborger eller en i Danmark hjemmehørende person, der i udlandet foretager eller medvirker til

omskæring af piger og kvinder, kan straffes, selv om omskæringen ikke er forbudt i det land, hvor indgrebet er foretaget.

Folketinget har tidligere bl.a. i forbindelse med behandling af beslutningsforslag nr. B 109 i foråret i år drøftet spørgsmålet om straf for omskæring af kvinder og ophævelse af krav om dobbelt strafbarhed i relation til denne forbrydelse. Forslaget blev nedstemt af et flertal i Folketinget.

Omskæring af kvinder er i dag strafbart efter straffelovens § 245, stk. 2, om legemsbeskadigelse. Strafferammen er fængsel i 4 år, under skærpende omstændigheder i 8 år. Det er altså en voldsom forbrydelse, som vi også straffer hårdt. Som jeg tidligere har oplyst, indebærer princippet om dobbelt strafbarhed, at det er en forudsætning for at straffe i Danmark, at handlingen også er strafbar i det land, hvor den er udført.

Princippet om dobbelt strafbarhed er efter min opfattelse et rigtigt princip, der er tænkt som beskyttelse af hvert enkelt lands borgere. Vi har også i Danmark en væsentlig interesse i, at handlinger, som er helt lovlige her i landet, ikke straffes, hvis en af vore medborgere, en dansker, rejser til udlandet. Og skal vi kræve det af andre, så har de selvfølgelig også ønsker til os.

Det kræver derfor en nøje afvejning af fordele og ulemper, hvis man skal gå ind og ophæve et sådant gældende princip på enkelte områder. Når det drejer sig om omskæring af kvinder, tror jeg ikke, der er nogen her i Folketinget, der ikke synes, at sådanne indgreb er forfærdelige overgreb mod den enkelte kvinde, og at de bør bekæmpes. Spørgsmålet er så, hvordan vi gør det bedst muligt, og det er dér, diskussionen efter min mening bør stå.

Det har bl.a., som jeg sagde, sidste gang vi diskuterede det, Sundhedsministeriet haft et udvalg til at se på. Behovet for en lovændring er tvivlsomt. For det første fordi vi i Danmark ikke kender til tilfælde, hvor der har været spørgsmål om at rejse en straffesag. Der er ikke indberetninger til mig om noget tilfælde, hvor det kunne være kommet på tale.

For det andet skal vi være opmærksomme på, at det i sådanne sager typisk vil være barnets forældre, der skal rejses straffesag imod, og det vil ikke gavne barnet, hvis forældrene skal afsone en straf for indgrebet. Hvordan vil forholdet barn-forældre blive, hvis det er barnet, der skal angive forældrene, og de skal i fængsel? Vil det hjælpe barnet i situationen, hvor forbrydelsen er begået? Heldigvis har jeg altså heller ikke eksempler på, at det er sket.